

REVISTA PRESEI
3 aprilie 2020

EDUPEDU.RO: Organizarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație - care comasează IȘE și CNEE - a fost introdusă pe ordinea suplimentară a ședinței de guvern

Ministrul Educației, Monica Anisie, a cerut introducerea pe ordinea suplimentară de zi a ședinței de guvern Hotărârea pentru organizarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație. Este vorba despre organizarea instituției care comasează Institutul de Științe ale Educației și Centrul de Evaluare și Examinare. Amintim că decizia de comasare a generat protestul cercetătorilor din cadrul IȘE, care au avertizat că își vor pierde astfel statutul și independența de cercetători și vor intra în logica ierarhiei administrative, periculoasă pentru cercetarea în educație.

În deschiderea ședinței de guvern de astăzi, 2 aprilie 2020, ministrul Educației a cerut și a primit aprobarea de a introduce pe ordinea discuțiilor HG de organizare a Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație.

Redăm discuțiile de la începutul ședinței, referitoare la acest subiect:

„Monica Anisie: Vă rog să aprobați introducerea pe ordinea de zi suplimentară a proiectului de hotărâre privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație.

Ludovic Orban: În urma fuziunii celor două entități din subordinea Ministerului Educației.

Monica Anisie: Da. Este vorba despre comasarea dintre Institutul de Științe ale Educației și Centrul Național de Evaluare și Examinare.” (Raluca Pantazi)

KANAL D: Ministrul Educației, despre situația anului școlar: Vom anunța scenariile corelate cu ceea ce se întâmplă de la o zi la alta

[Jurnal de Știri/2 aprilie 2020/ora 18:00]

În câteva zile, se împlinește o lună de când copiii nu mai merg la școală din cauza pandemiei de coronavirus.

Nici pentru ei, nici pentru părinții lor, și nici pentru educatori, învățători și profesori nu e ușor. Unii fac lecții online. Alții pur și simplu n-au cum, pentru că nu au fie internet, fie computere, fie nici una, nici alta. Să ne imaginăm un scenariu extrem de probabil și de simplu: ai doi copii și un computer în casă. Unul e clasa a doua. Celălalt, e clasa a cincea. În primele două, trei zile, probabil că reușești să faci slalom printre nevoiele fiecăruia. În ziua cinci, haosul pare inevitabil...

Monica Anisie a vorbit la Digi24 despre anul școlar întrerupt de criza sanitară și despre documentul fals care a circulat zilele acestea pe internet.

"Am anunțat public, că în cadrul Ministerului Educației specialiștii lucrează la mai multe scenarii pe care le vom discuta în foarte scurt timp cu partenerii noștri, cu sindicatele, cu Consiliul Național al Elevilor, cu reprezentanții studenților și Consiliul Național al Rectorilor.

Înghețarea anului școlar nu se ia în calcul sub nicio formă. Dacă ne uităm bine, trei sferturi din anul școlar a fost deja parcurs. Deci nu se pune problema înghețării anului școlar.

Referitor la examenele naționale, am postat pe site-ul Centrului Național de Evaluare și Examinare niște teste de antrenament. Tocmai pentru a-i menține în contact pe elevii de clasa a VIII-a și de clasa a XII-a cu ceea ce înseamnă pregătirea pentru examenele naționale. În momentul în care specialiștii din Ministerul Educației, după discuția cu partenerii de care am amintit mai devreme, vor stabili un calendar pentru examenele naționale, noi o să-l prezentăm public. Este important de menționat faptul că toate scenariile gândite de experții din cadrul ministerului vor fi luate în calcul în funcție de evoluția pandemiei de coronavirus din România", a spus ministrul Educației.

EDUPEDU.RO: Cearta secretarilor de stat pe concediile obligatorii ale profesorilor și ale personalului nedidactic în Vacanța de Paște, în contextul pandemiei

Ministerul Educației a trimis o adresă către toate școlile, pe 2 aprilie, prin care le spune directorilor și inspectorilor că tot personalul din școli și inspectorate va fi obligatoriu în concediu de odihnă de pe 4 aprilie, până pe 21 aprilie, adică toată Vacanța de Paști. Adresa nr 88/RBL/02.04.2020 avizată acum de secretarul de stat actual pentru învățământ preuniversitar, Luminița Barcari (PNL), are la bază o notă (atașată documentului), dată anul trecut de fostul secretar de stat, Florian Lixandru (PSD). Acesta din urmă a criticat pe pagina sa de Facebook decizia actuală, susținând că nota dată anul trecut era doar pentru personalul didactic și că ceilalți nu pot fi obligați de angajator să își ia concediu. Imediat actualul secretar de stat i-a dat replica, iar discuției s-a alăturat și directorul general al ministerului, Daniela Bogdan, cea care semnează adresa din prezent.

Adresa ministerului prevede intrarea în concediu de odihnă pe perioada Vacanței de Paști a tuturor angajaților.

„În perioada vacanței de primăvara anului școlar 2019-2020, respectiv 04-21.04.2020, întreg personalul din unitățile de învățământ/unitățile conexe și cei din inspectoratele școlare, cu asigurarea continuității la conducerea inspectoratului școlar și a casei corpului didactic, va fi programat în concediu de odihnă”, prevede documentul. Adresa impune ca regulamentul de respectat un ordin de ministru din 2011 și o notă din 18.10.2019, semnată de Florian Lixandru, secretar de stat pentru învățământ preuniversitar în ministerul Educației în perioada mandatelor lui Valentin Popa și al Ecaterinei Andronescu. Lixandru a reacționat pe Facebook.

Lixandru: „Angajatorul nu te poate obliga să îți iei concediu de odihnă ca să stai acasă, dacă tu nu vrei”

„Adresa impune directorilor și inspectorilor școlari generali să treacă în concediu de odihnă în perioada vacanței de primăvară tot personalul... inclusiv nedidacticul. Ca să se acopere au pus în spate o notă semnată de mine pe vremea când eram secretar de stat, dar care se referă strict la efectuarea concediului de odihnă pe perioada vacanțelor de către personalul didactic de predare! Să ne înțelegem!

Concediul de odihnă se ia la inițiativa angajatului cu aprobarea angajatorului în funcție de volumul de muncă sau situațiile ce nu necesită amănare. Deci obligarea angajatului sau inducerea către acesta a faptului că trebuie să își ia concediu de odihnă plătit, încalcă, din punctul meu de vedere, principiul bunei-credințe în raporturile de muncă. Angajatorul este cel care trebuie să-l ferească pe salariat de riscul contaminării, angajatul fiind partea slabă din contract și neavând resursele necesare de apărare contra unei astfel de situații. Totuși, putem regăsi o excepție în acest caz, aceea fiind: atunci când din anul anterior există report de zile de concediu, angajatorul poate dispune efectuarea acelor zile din report. Însă nu poate obliga la efectuarea acelor zile aferente anului 2020.

Prin urmare, contrar opiniilor „avizate” din ultima perioadă, angajatorul nu te poate obliga să îți iei concediu de odihnă ca să stai acasă, dacă tu nu vrei. Asadar, o rog pe doamna ministru să își asume ceea ce decide dumneaei sau cei din subordinea dânselor și să nu se mai ascundă după umbre ale trecutului!” a scris Lixandru.

Barcari: Situațiile de criză impun măsuri adecvate

Actualul secretar de stat pentru învățământ preuniversitar, Luminița Barcari, care avizează adresa actuală, i-a răspuns într-un comentariu:

„Stimate coleg, constat cu uimire cât de vocal ați devenit în ultimul timp! Mi-ar fi plăcut să fiți atât de implicat și pe vremea când erați secretar de stat. Eu nu vă consider purtătorul de cuvânt al personalului din învățământ. Cadrele didactice, personalul didactic auxiliar și nedidactic, au înțeles situația de criză prin care trecem cu toții și sunt convinsă că preferă să stea în siguranță, alături de familie, decât să se expună unei contaminări. Îi asigurăm pe toți că prioritatea noastră în această perioadă este sănătatea elevilor și a întregului personal. Situațiile de criză impun măsuri adecvate, pe care dumneavoastră, domnule Lixandru ar trebui să le înțelegeți!”, a scris Barcari.

Replica lui Lixandru a venit imediat:

„Stimată colega, până azi nu v-am simțit nici eu implicarea ca secretar de stat. Să ne abținem de la comentarii că e mai sănătos! Eu înțeleg foarte bine multe lucruri.”

Bogdan: Fiecare om are, la un moment dat, sentimentul penibilului situației

După care s-a alăturat comentariilor și Daniela Bogdan, directorul general al ministerului, cea care semnează adresa privind concediiile:

„Mă gândesc că fiecare om are, la un moment dat, sentimentul penibilului situației. Unii, se pare, nu ajung la acest catharsis. Eu am reținut din tot acest cocktail de vorbe (insalubru), doar autoeticheta „umbră a trecutului”.

Replica lui Florin Lixandru nu s-a lăsat mult așteptată:

„Daniela Bogdan cred că vă referiți la dvs. atunci când afirmați: “Mă gândesc că fiecare om are, la un moment dat, sentimentul penibilului situației. Unii, se pare, nu ajung la acest catharsis.” Și autocritica este de apreciat.” **(Mihai Peticilă)**

DC NEWS: Secretari de stat din PSD și PNL, ceartă PE FACEBOOK. Profesorii, în vacanță FORȚATĂ de Paști/

Doi secretari de stat din Ministerul Educației au avut un schimb aprins de replici pe Facebook din cauza unei măsuri care ar urma să le impună cadrelor didactice să își ia concediu de odihnă de pe 4 până pe 21 aprilie.

Secretarul de stat Luminița Barcari (PNL) este cea care a sugerat ca profesorii și învățătorii din sistemul preuniversitar să intre în concediu de odihnă pe durata vacanței de Paști. Un fost secretar de stat, Florian Lixandru (PSD) a criticat pe pagina sa de Facebook decizia. Imediat actualul secretar de stat i-a dat replica, iar discuției s-a alăturat și directorul general al ministerului, Daniela Bogdan, cea care semnează adresa din prezent.

Adresa ministerului prevede intrarea în concediu de odihnă pe perioada Vacanței de Paști a tuturor angajaților.

„În perioada vacanței de primăvara anului școlar 2019-2020, respectiv 04-21.04.2020, întreg personalul din unitățile de învățământ/unitățile conexe și cei din inspectoratele școlare, cu asigurarea continuității la conducerea inspectoratului școlar și a casei corpului didactic, va fi programat în concediu de odihnă”, prevede documentul, conform EDUPEDU.RO.

Adresa, fundamentată de Florian Lixandru

Adresa impune ca regulament de respectat un Ordin de ministru din 2011 și o notă din 18.10.2019, semnată de Florian Lixandru, secretar de stat pentru învățământ preuniversitar în ministerul Educației în perioada mandatelor lui Valentin Popa și al Ecaterinei Andronescu. Lixandru a reacționat pe Facebook.

„Adresa impune directorilor și inspectorilor școlari generali să treacă în concediu de odihnă în perioada vacanței de primăvară tot personalul... inclusiv nedidacticul. Ca să se acopere au pus în spate o notă semnată de mine pe vremea când eram secretar de stat, dar care se referă strict la efectuarea concediului de odihnă pe perioada vacanțelor de către personalul didactic de predare! Să ne înțelegem!

Concediul de odihnă se ia la inițiativa angajatului cu aprobarea angajatorului în funcție de volumul de muncă sau situațiile ce nu necesita amanare. Deci obligarea angajatului sau inducerea către acesta a faptului că trebuie să își ia concediu de odihna platit, încalcă, din punctul meu de vedere, principiul bunei-credințe în raporturile de munca. Angajatorul este cel care trebuie să-l ferească pe salariat de riscul contaminării, angajatul fiind partea slabă din contract și neavând resursele necesare de apărare contra unei astfel de situații.

Totuși, putem regăsi o excepție în acest caz, aceea fiind: atunci când din anul anterior exista report de zile de concediu, angajatorul poate dispune efectuarea acelor zile din report. Însă nu poate obliga la efectuarea acelor zile aferente anului 2020.

Prin urmare, contrar opiniilor "avizate" din ultima perioadă, angajatorul nu te poate obliga să îți iei concediu de odihnă ca să stai acasă, dacă tu nu vrei

Asadar, o rog pe doamna ministru să își asume ceea ce decide dumneaei sau cei din subordinea dânzei și să nu se mai ascundă după umbre ale trecutului!" a scris Lixandru.

Replici aprinse în... comentarii

Actualul secretar de stat pentru învățământ preuniversitar, Luminița Barcari, care avizează adresa actuală, i-a răspuns într-un comentariu:

„Stimate coleg, constat cu uimire cât de vocal ați devenit în ultimul timp! Mi-ar fi plăcut să fiți atât de implicat și pe vremea când erați secretar de stat. Eu nu vă consider purtătorul de cuvânt al personalului din învățământ. Cadrele didactice, personalul didactic auxiliar și nedidactic, au înțeles situația de criză prin care trecem cu toții și sunt convinsă că preferă să stea în siguranță, alături de familie, decât să se expună unei contaminări. Îi asigurăm pe toți că prioritatea noastră în această perioadă este sănătatea elevilor și a întregului personal. Situațiile de criză impun măsuri adecvate, pe care dumneavoastră, domnule Lixandru ar trebui să le înțelegeți!”, a scris Barcari.

Replica lui Lixandru a venit imediat:

„Stimată colega, până azi nu v-am simțit nici eu implicarea ca secretar de stat. Să ne abținem de la comentarii că e mai sănătos! Eu înțeleg foarte bine multe lucruri.”

După care s-a alăturat comentariilor și Daniela Bogdan, directorul general al ministerului, cea care semnează adresa privind concedile:

„Mă gândesc că fiecare om are, la un moment dat, sentimentul penibilului situației. Unii, se pare, nu ajung la acest catharsis. Eu am reținut din tot acest cocktail de vorbe (insalubru), doar autoeticheta "umbră a trecutului”.

Replica lui Florin Lixandru nu s-a lăsat mult așteptată:

„Daniela Bogdan cred că vă referiți la dvs. atunci când afirmați: "Mă gândesc că fiecare om are, la un moment dat, sentimentul penibilului situației. Unii, se pare, nu ajung la acest catharsis." Și autocritica este de apreciat.”

ROMÂNIA CURATĂ: Noua urgență: digitalizarea educației

Tehnologiile digitale au modificat substanțial mintea generației digitale și, cu siguranță, această tendință va continua. Orice sistem educațional, dacă vrea să se centreze pe elev, trebuie să țină seamă de aceste caracteristici. Nu toate schimbările sunt pozitive, dezirabile. Tocmai aceasta este misiunea actuală a școlii: să maximizeze oportunitățile oferite de tehnologiile digitale și să reducă din pagubele colaterale pe care acestea le pricinuesc. Aceasta este școala de care generația digitală are nevoie. – Mircea Miclea, psiholog și fost ministru al educației.

Este nevoie de o schimbare în sistemul de învățământ. Programa școlară este învechită, de-a dreptul depășită de cererile societății de azi. Educația din România este un subiect ce poate fi privit din diferite puncte de vedere. De-a lungul timpului s-au creat două alianțe, cei ce consideră corpul profesoral ca fiind unul mult prea indulgent și, pe de altă parte, cei ce spun că în ziua de astăzi profesorii sunt prea duri, astfel traumatizându-i pe elevi. Un lucru este sigur, în sistemul educativ elevii sunt învățați să accepte o informație și să o rețină pe de rost, nu să cerceteze, să aspire la o cunoaștere vastă. Aceștia le lipsește spiritul critic, dorința de cunoaștere, iar acest lucru este rareori cauzat de profesori și în mare parte de programa școlară ce nu pregătește oameni independenți, ci oameni simpli ce fug de libertate. Este nevoie de o modernizare, atât din punct de vedere al infrastructurii, cât și al tehnologiei, lucru dovedit în situația actuală de criză.

Adevărații conducători sunt testați în momentele critice. Acum, aflându-ne într-o ipostază nu foarte confortabilă, avem ocazia să observăm cum reacționează liderii ce conduc această țară. Educația încă se realizează că pe vremea comunismului, la televizor. O rețea creată cu ajutorul internetului, bine dezvoltată, prin intermediul căreia cursurile ar putea fi desfășurate în mediul online ar fi ideală, dar cum să pretinzi așa ceva când există elevi defavorizați ce încă nu au acces la internet sau la un calculator? Unde este statul în aceste situații? Noi, elevii, înțelegem pe deplin că nu e vacanță, dar dacă tot sunt atât de neceare cursurile, simțim și noi nevoia de a le desfășura în cadrul unei platforme bine pusă la punct, nu haotică.

Armata e în stradă, probabil vor împușcă virusul până pleacă din patrie, dar cu toate acestea educația nu poate fi lăsată la o parte. Nu putem renunța la libertate, chiar dacă înțelegem acum nevoia de izolare, cum nu putem renunța la educație, adică la viitorul nostru. Ministerul Educației ar trebui să trateze cu seriozitate deplină acest subiect, așadar să reglementeze desfășurarea educației în mediul online, dar și să se asigure că fiecare elev are acces la internet și la orice tip de tehnologie. Astfel, în momentele dificile educația nu este suspendată, iar pe termen lung, digitalizarea sistemului educativ se va dovedi foarte benefică, tehnologia devenind un aliat al profesorilor.

Toate problemele prezente în statul român pornesc de la un singur factor dominant, lipsa de educație. Cu cât va spori calitatea educației, cu atât cetățenii vor avea o cunoaștere mai largă, așadar

vor reuși să ajute statul în dezvoltarea lui. O schimbare în modul în care este abordată pregătirea elevilor, dar și a profesorilor este necesară, iar școală românească are obligația urgentă de a asigura acest deziderat.

Mihnea-Toma Morar este ambasador Școli curate în județul Cluj și activează în același timp în cadrul consiliului elevilor din liceul său, Colegiul Național „Gheorghe Sincai” din Cluj-Napoca, simțind nevoia să își exprime opinia și să promoveze drepturile și interesele elevilor în contextul unui proces educativ, susține el, aflat mereu în schimbare. (Mihnea-Toma Morar)

EDUPEDU.RO: Cristina Lazurca, învățătoare: Despre analfabetism și analfabetism funcțional. Așa cum se văd lucrurile dintr-o școală de țară

Pe vremea când eram librar aveam un client, un personaj destul de misterios, foarte tăcut, despre care am aflat de la cineva că era cercetător. Venea destul de rar, pentru că, mi-a spus același cineva, nu locuia în țară, ci în Germania, unde lucra la un institut de cercetare. O parte din studiile universitare și le făcuse în străinătate, un lucru destul de neobișnuit pe-atunci. Provenea dintr-un sat din județul Arad și avea o familie foarte modestă. În copilărie obișnuia să citească în timp ce era cu vacile la păscut. Deși nu mi-a spus-o nimeni, mie mi-e clar că în cazul lui părinții nu și-au pus prea multe probleme legate de cât învață și dacă își face temele.

Cu toate acestea, în generația lui și a celor de dinaintea lui, se poate să nu fi fost neapărat un caz singular. Au mai fost și alții care, chiar dacă nu au avut un succes atât de mare, au reușit să depășească cu ajutorul școlii condiția părinților și să-și asigure bunăstarea. În ultimii zece – cincisprezece ani acest lucru pare de-a dreptul imposibil. Și spun asta în calitate de învățătoare la o școală din mediul rural. Nu știu câți copii care nu au susținere din partea familiei mai reușesc să învețe, și mă refer în primul rând la învățarea lucrurilor de bază, cum ar fi scrisul, cititul și socotitul. Și nu văd cum un copil care nu reușește să își însușească scrisul, cititul și socotitul în școala primară, reușește să facă față exigențelor din gimnaziu și apoi din liceu. Și, când vorbesc de susținere, nu mă refer la încurajarea copiilor să învețe și eventual la crearea de către familie a unei atmosfere prielnice învățării. Nu, nicidecum! În zilele noastre susținerea de care are nevoie un copil pentru a învăța înseamnă de fapt asistență pentru facerea temelor. Iar această asistență poate însemna câteodată chiar rezolvarea temelor de către părinte. Deci, dacă prin preajmă nu se găsește vreun meditator sau părinții nu își permit să plătească unul, copilul nu va învăța mai mult decât știu părinții lui. Această situație este dramatică pentru copiii ai căror părinți nu știu să scrie și să citească.

Cu siguranță credeți că exagerez. Și totuși. Dacă sunteți părinți de copii din școala primară atunci vă rog frumos să luați în mână primul manual pe care îl găsiți. Deschideți-l la ce pagină doriți și citiți o frază. Cum vi se pare? Acum imaginați-vă că aveți 6, 7, 8 sau 9 ani. Proveniți dintr-o familie foarte modestă. Aveți mai mulți frați, cu care vă place să vă jucați. În casă nu se găsește, în afară de manualele de la școală, nicio carte. Când erați foarte mic nu vă citea nimeni povești. Părinții, destul de ocupați cu traiul zilnic păreau să nu vă dea prea mare atenție. Chiar dacă la școală se vorbește limba română, adică limba dumneavoastră maternă, nu înțelegeți prea multe din ce se întâmplă acolo. Poate și pentru că acasă folosiți o mulțime de termeni populari, iar la școală se vorbește foarte diferit. Când vi se adresează un membru al familiei folosește propoziții scurte și clare. La școală se vorbește cu totul altfel, chiar și cuvintele cunoscute au parcă un alt sens. Acum recitiți vă rog aceeași frază. Așa-i că nu mai pare la fel de simplă? Ba, din contră. E de-a dreptul neinteligibilă. Nu este scrisă pentru a fi înțeleasă de un copil de școală primară. E scrisă de un adult și poate fi înțeleasă doar de mintea complexă a unui adult. Problema este că nu doar manualele sunt așa. Ci toată comunicarea cu copiii, până și enunțurile exercițiilor de la evaluările naționale. Și, în mod paradoxal, gradul de dificultate a informațiilor științifice devine tot mai scăzut, dar felul în care sunt comunicate aceste informații devine tot mai sofisticat.

Prin comparație, felul în care se comunică în procesul de învățare cu copiii seamănă foarte mult cu învățarea înotului prin aruncarea cursantului într-o apă mare și lăsarea lui să găsească acele mișcări, acele gesturi menite să îl țină la suprafață. Așa și noi îi aruncăm pe copii direct într-o exprimare sofisticată și complexă, fără să ne mai punem problema că, atunci când învață scrisul și cititul – de exemplu, ei nu învață practic doar semnele grafice, ei învață și un anumit tip de exprimare, care nu are de-a face cu copilăria lor de până atunci, învață cuvinte și formulări noi. Sigur că pentru unii copii nu este chiar imposibil să se descurce printre meandrele acestui limbaj specific și lemnos. Cărțile și

jucăriile educative pe care unii părinți le pun la dispoziția copiilor lor de la vârste foarte fragede – înainte de doi ani, activitățile în care îi implică – îi ajută să-și dezvolte inteligența, puterea de înțelegere și un limbaj sofisticat. Dar învățământul de masă este pentru toți copiii. Iar aceora cărora nimeni nu le-a citit vreodată o poveste, care nu merg în mod frecvent la teatru și care în afara grădiniței n-au avut ocazia să folosească limba literară le este imposibil să înțeleagă acest tip de exprimare. Pentru cei care încep școala în acest fel și care nici nu beneficiază de ajutorul adulților este imposibil să mai recupereze ceva. Ei sunt cei care odată aruncați în apă nu reușesc să găsească gesturile salvatoare și se îneacă.

Ce înseamnă o lecție reușită?

La prima vedere am fi tentați să credem că o lecție reușită este una dinamică, interactivă, în care învățătoarea stăpânește clasa, iar copiii înțeleg repede ce au de făcut și participă activ, nu se produc sincope. Din acest punct de vedere o lecție bună este ca un spectacol reușit. Lucrând cu copiii, am început să văd lucrurile puțin diferit. Mi-am dat seama că o lecție reușită este o lecție în care fiecare copil a avut cel puțin o intervenție. Doar cei care lucrează cu 20 – 30 de copii își pot da seama ce înseamnă acest lucru. Uneori așteptăm secunde prețioase ca cineva să formuleze un răspuns ce poate părea simplu pentru o parte dintre noi, altelei reluăm o explicație și amânăm tratarea altor subiecte importante, iar câteodată pur și simplu întârziem în mod voit un anumit subiect de discuție pentru că elevii nu au dispoziția necesară pentru a se concentra. Din acest punct de vedere faptul că majoritatea claselor sunt aglomerate cu 20 de elevi sau mai mulți mi se pare o mare nedreptate. Ca să poți lucra cu copii de școală primară, care învață printre altele să se concentreze asupra unui subiect, să comunice, să-și stăpânească emoțiile, trebuie să empatizezi cu fiecare în parte. Pentru ca fiecare copil din clasa respectivă să aibă o zi câștigată la școală ar trebui ca fiecare copil să poată participa activ. Or copiii nu sunt roboți. Unii sunt mai timizi decât alții, sau au diverse indispoziții. E imposibil să poți ține cont de toate aceste lucruri importante când lucrezi cu peste 20 de copii deodată. Acesta este și motivul pentru care mulți învățători sau profesori aleg să se concentreze pe copiii care sunt, cel puțin la prima vedere, receptivi. Este o alegere dureroasă, cu urmări dramatice.

Câte lucruri frumoase am putea face dacă...

Ne-am obișnuit să ne plângem de starea nu tocmai conformă a școlilor și de lipsa dotărilor. Auzim mereu la știri despre copii nevoiți să meargă la toaletă în curte, iar profesorii se plâng de lipsa materialelor, uneori chiar și a celor de strictă necesitate. Sigur, este trist că există școli care nu au toalete și că nu primim materiale didactice la timp. Dar este ridicol să lăsăm astfel de situații să ne împiedice să-i învățăm pe cei mici lucrurile esențiale, precum cititul și scrisul. Poate că nu avem la dispoziție dotări care să ne permită să explorăm zone îndepărtate sau să facem cine știe ce experimente. Dar sunt lucruri care se pot face cu puține dotări și cu multă voință și imaginație. Și e în puterea noastră să stabilim dacă folosim această stare de fapt pentru a ne plânge sau pentru a ne pune în valoare creativitatea în găsirea unor soluții viabile. Tot așa și când este vorba despre copiii cu care lucrăm. Suntem tentați să așteptăm de la toți copiii aceeași atitudine pozitivă față de școală și învățătură, iar dacă acest lucru nu se întâmplă, ne concentrăm prea mult la a găsi vinovatul și mai puțin la a găsi punți de comunicare. Sigur, ar fi minunat ca toți părinții din această lume să fie grijulii și eventual să își crească copiii după principiile parentingului modern. Dar acest lucru nu se întâmplă și, chiar dacă trebuie să raportăm cazurile grave de abuz asupra copiilor, nu intră în sarcina noastră de educatori să îi schimbăm pe părinți. Iar situația în care devenim prea preocupați să judecăm ne poate distra atenția de la adevărata noastră misiune.

Cum se vede analfabetismul de la noi, de la țară

Din când în când, și în ultima vreme din ce în ce mai des, se aduce în discuție subiectul analfabetismului și cel al analfabetismului funcțional. După fiecare evaluare mai importantă ne dăm cu toții de ceasul morții că un procent tot mai mare de copii de diferite vârste nu știu să citească sau nu înțeleg ce citesc. Este vorba despre copii care au urmat diverse forme de învățământ sau care mai sunt încă elevi. Se fac publice statistici îngrijorătoare referitoare la abandonul școlar. De fiecare dată strategiile adoptate sunt generale și se referă la toți elevii, adică și la cei care nu au absolut nicio problemă de învățare și nici nu sunt în risc de abandon. Mai mult, măsurile luate de minister îi vizează aproape exclusiv pe aceștia (ei fiind cei interesați și receptivi). Cum e posibil ca cineva care a urmat câțiva ani de școală să nu știe să scrie și să citească? Și de ce abandonează copiii școala? Doar

din motive materiale sau mai sunt și alte motive? Ce ar trebui să facem pentru ca mesajul nostru și măsurile luate să ajungă la cei cu adevărat afectați de analfabetism?

Oricât de dificil ar fi pentru un copil să facă față lipsurilor materiale, eu cred că problema este una de învățare. Pentru că nu văd cum poți persevera în a-ți dori să înveți când nu reușești să îți însușești nici măcar scrisul și cititul și nici nu înțelegi ce se întâmplă la școală. Și mai cred că trebuie să identificăm categoria de copii care reprezintă grosul acestor statistici îngrijorătoare și evident să stabilim ce îi împiedică să învețe. Ca mamă și mai târziu ca învățătoare am avut ocazia să văd cum anumite teorii vehiculate în școală au un efect total opus celui scontat. Sigur, intenția a fost una bună și în teorie lucrurile păreau să funcționeze, dar practica a scos la suprafață probleme care nu au fost intuite de inițiatori, iar faptul că nu ni s-a cerut vreodată un feedback, atât ca părinți, cât și ca învățători, nu a ajutat prea mult la conturarea unor idei viabile.

Câteva clișee periculoase:

1. Cine mai are nevoie de calcul?

Am auzit de nenumărate ori, și probabil ați auzit și dumneavoastră, despre lucrurile de care nu avem nevoie ca să ne dezvoltăm armonios din punct de vedere intelectual. Despre lucrurile care ne încurcă fiind vechi și perimate. Unul dintre acestea este banalul calcul. Dacă răsfoiți manualele de matematică din școala primară atunci puteți observa (dacă sunteți părinte știți deja) că învățarea calculului nu mai este o miză. Sigur că în secolul XXI nu mai este nevoie să știm calcul. Tehnologia ne scutește de a mai calcula ceva și e foarte bine și confortabil așa. Eu însămi, înainte de a deveni învățătoare, nu am mai făcut niciun calcul complex de mai bine de 25 de ani, de când am absolvit liceul. Cu toate acestea, îmi dau seama acum, când predau, cum calculul mă ajută să fac anumite raționamente. Rezolvarea unor probleme de matematică este mult mai simplă când știi să faci calcul. De asemenea, calculul este ceva firesc pentru copiii mici. Trecând prin mai multe etape, începând cu manipularea unor obiecte și folosind la un moment dat abacul, ei reușesc să învețe calculul (mental sau scris) mult mai repede decât își dezvoltă limbajul și capacitatea de exprimare. Calculând, ei primesc acel stimul intelectual de care au nevoie ca să se dezvolte. Să crezi că poți iniția pe cineva în matematică fără să folosești calculul, pentru că n-ar mai fi necesar odată cu inventarea calculatoarelor, e ca și cum ai vrea să pregătești un halterofil punându-l să-și antreneze doar mâinile care vor apuca haltera și ignorând total restul corpului. Matematica claselor primare nu este dificilă în sine. Dificil este pentru copii să înțeleagă ce li se cere, iar pentru adulți să explice cerințele pe înțelesul copiilor. De aceea niște manuale cu cerințe intuitive și cu mult calcul ar fi nu doar foarte eficiente, ci necesare. Majoritatea problemelor din manualele și auxiliarele destinate celor mici nu sunt probleme de matematică. Ele nu ne cer să facem un raționament matematic pentru a le rezolva. Sunt de fapt probleme de limbaj.

De curând am avut experiența de a lucra la clasă cu un copil cu probleme de învățare foarte mari și care repetase clasa a II-a. În principal nu putea să citească, scria copiind fotografic și nu recunoștea toate literele. Problemele lui de citit, dar și cele de exprimare s-au ameliorat în mod spectaculos atunci când am început să facem calcul și când am observat că putea înmulți în minte și mult mai repede decât colegii un număr format din două cifre cu un număr format dintr-o cifră. Din punctul meu de vedere calculul are capacitatea de a ordona mintea și de a-i ajuta pe copii să se concentreze asupra unui subiect, la fel ca lectura.

2. Copiilor le plac doar muzica, educația fizică și desenul

Am auzit de multe ori din gura adulților, din păcate și la întâlnirile profesionale cu alți colegi învățători și profesori, că cei mici, mai ales cei cu probleme de învățare, sunt atrași exclusiv de muzică, desen sau educație fizică și că ar fi total neinteresați de orice presupune un efort intelectual, inclusiv de învățarea scrisului și cititului. Această prejudecată mi se pare periculoasă în măsura în care ne împiedică să mai căutăm modalități de a atrage copiii spre activități intelectuale. Indiferent ce va alege să facă în viață, un om va avea nevoie de citit și scris și de abilități de învățare, acest lucru fiindu-i necesar cel puțin în a se pune la curent cu noutățile din domeniul în care lucrează. Iar dezinteresul unui copil pentru a învăța poate veni dintr-o neînțelegere a lucrurilor. Atunci când toată lumea vorbește în jurul tău într-o limbă ce pare străină, este foarte dificil, copil fiind, să arăți că ești motivat să înveți. Copiii au o curiozitate nativă și o dorință firească de a învăța. Personal am întâlnit tot felul de copii: copii indisciplinați, gălăgioși, copii veseli, copii bucuroși, copii obraznici, copii revoltați, copii nesupuși, copii obedienți, copii triști, copii cu probleme de comportament, copii

traumatizați, copii neîncrezători în viitor sau în puterile lor, dar niciodată copii care să nu dorească să învețe. Și, ca să vă conving, voi reda aici răspunsul pe care mi l-a dat un elev de clasa a IV-a la prima noastră întâlnire, atunci când i-am rugat pe fiecare să scrie (sau să deseneze) pe o foaie de hârtie cum ar vrea ei să fie ora de română: „Eu, la ora de română, aș vrea ca toți copiii să știe să scrie și să citească”.

3. Memorarea e nașpa

De câte ori auzim vorbindu-se despre un învățământ de calitate, modern, auzim și despre cât de enervant este învățământul bazat pe memorare. De fiecare dată sunt date și contraexemple: profesori care folosesc la clasă jocul sau joaca, care îi implică activ pe copii, îi provoacă, îi lasă să experimenteze. Mai mult, găsesc mereu pe internet titluri precum: „învață înmulțirea fără lacrimi și fără memorare”. Mi se pare nociv și total nerealist să credem că atunci când folosim metode precum jocul sau experimentul, memorarea nu este implicată. E absurd. Dacă ar fi așa ar însemna să nu ținem minte concluziile experimentului pe care tocmai l-am făcut. Memorarea nu înseamnă a reține informații fără a le înțelege și fără a face conexiuni între ceea ce tocmai am aflat și alte lucruri, pe care le știam deja, așa cum lasă să se înțeleagă cei care o combat. Memorarea este implicată în toate activitățile noastre, în fiecare experiență de care avem parte. Și memoria copiilor trebuie exersată, iar lucrul acesta este benefic. Sigur că experimentele și joaca și învățarea prin descoperire sunt extrem de importante. Dar reprezintă doar etape ale învățării. Memorarea inclusiv a definițiilor este necesară, pentru că fiecare domeniu de studiu are un limbaj specific pe care trebuie să ni-l însușim treptat, altfel neputând să ne clarificăm ideile și nici să le exprimăm.

4. Repetiția plictisește

Tot răsfoind manualele de clasele primare observăm că nu se pune accent pe repetare, că din punctul de vedere al autorilor dictonul „Repetitio mater studiorum est” nu este valabil. Noțiunile, odată învățate nu se reiau pentru fixarea informației, probabil din grija de a nu-i plictisi pe cei mici. Grija într-o oarecare măsură justificată: nu cred că un învățământ în care s-a strecurat plictiseala poate fi eficient. Totuși, uneori am senzația că noi, adulții care lucrăm sau suntem preocupați de învățământ, nu mai știm care este scopul școlii și ajungem să credem că este acela de a nu plictisi și nu acela de a învăța.

Revenind la repetiție, orice părinte și orice persoană care lucrează cu copiii a observat că, mai ales la vârste mici, aceștia își doresc să facă o acțiune care le place de nenumărate ori fără să se plictisească: ne cer să le citim și să le recitim din cartea preferată, vor să vizioneze de mai multe ori același film, să ne jucăm cu ei de mai multe ori același joc etc. Atunci când învață ceva repetiția este foarte importantă. Copiii mici nu au încă capacitatea de a face toate conexiunile necesare atunci când învață neștiind să stocheze o informație nouă. Repetiția unei noțiuni și revenirea periodică la aceeași noțiune alături de altele învățate pe parcurs sunt demersuri benefice și chiar necesare.

5. Studiul literaturii nu este necesar

Există voci care susțin că studiul literaturii este neancorat la realitățile secolului în care trăim. Că pentru a ne îmbogăți vocabularul, a ne dezvolta vorbirea și capacitatea de exprimare nu este necesar, ba mai mult nu este deloc bine să îi supunem pe copii la caznele studiului textelor literare. Că putem foarte bine să analizăm o ofertă turistică sau un discurs sau orice altceva. Eu cred că învățarea limbii bazată pe studiul textelor literare este vitală, cel puțin pentru copiii din medii defavorizate. Este foarte greu să pui în discuție într-un grup de copii din care jumătate nu au părăsit niciodată județul, poate nici localitatea natală, o ofertă de vacanță. Neîndoind în acea ofertă se vor regăsi cuvinte și exprimări nefamiliare, iar faptul de a nu fi avut vreodată experiența planificării unei vacanțe nu este de prea mult ajutor. Sigur acești copii nu vor participa la discuție. Se vor automarginaliza. Pentru a-i putea implica pe toți copiii într-o discuție e important să avem experiențe similare. Și e destul de dificil să găsim ceva ce să le fie familiar tuturor. În aceeași clasă pot învăța copii care își petrec toate vacanțele la munte, la mare, uneori în țări exotice, și copii care nu au nici măcar experiența vacanțelor la bunici. Literatura ne poate ajuta în această situație. Un text literar poate reprezenta o experiență comună foarte la îndemână și foarte plăcută și care să ne dea ulterior nenumărate subiecte de discuție. Există mulți părinți și mulți învățători și profesori care spun că copiilor din ziua de azi nu le place să citească și că nu au răbdare să li se citească. Sigur, gustul pentru lectură și răbdarea se cultivă, dar pe deasupra este foarte important și ce fel de texte le propunem copiilor pentru studiu. Aruncând o privire fugară prin manualele de școală primară, prin majoritatea

dintre ele, putem trage ușor concluzia că autorilor nu le place să citească și poate și pe aceea că nu le plac copiii, deloc. Găsim texte care ar vrea să aibă umor, dar sunt bătrânești și datate („Cocoș de munte fotografiat”), sau texte fără nicio miză literară (aici aș putea da mai multe exemple), texte care promovează o imagine idealizată și nerealistă a mamei („Perla de scoică”). Cu toții știm că utilizarea manualelor nu este obligatorie. În calitate de învățători putem veni cu propriile noastre materiale. Problema este că la evaluările naționale din clasele a II-a și a IV-a sunt propuse texte din aceeași categorie („Făt-Frumos iese din poveste” sau „Zânele nu bat la ușă”), care deși poartă semnătura unui autor nu au fost validate de piața literară și circulă exclusiv în acest mediu, școlar, poate și din prejudecata că îi putem păcăli ușor pe copii.

Să ne apropiem cu dragoste de cei pe care vrem să-i ținem în școală și să-i învățăm

Pentru ca măsurile împotriva analfabetismului și a abandonului școlar să fie eficiente cred că ar trebui să îi privim pe copiii cu probleme de învățare cu aceeași disponibilitate ca pe cei care învață foarte bine. Să creăm manuale și în general materiale didactice potrivite tuturor copiilor, și deci, și celor cu probleme de învățare (și nu adulților, ca acum). Să încercăm să găsim o cale de comunicare cu ei, nu să-i blamăm că nu sunt receptivi la mesajele noastre. Și să ieșim din acest stereotip în care căutăm vinovatul pentru a-l pedepsi, încercând să ne apropiem cu dragoste de cei pe care am vrea să îi ținem în școală și să-i învățăm. În general ideile fixe sunt foarte nocive când e vorba despre învățare. Să fim consecvenți în implementarea unor principii nu înseamnă să fim și rigizi. Cred că o teorie care funcționează foarte bine pentru o anumită categorie de copii poate să dea erori aplicată într-un context și pe copii diferiți. Și mai cred că trebuie să fim pregătiți să primim un feedback real de la cei cu care lucrăm, adică de la copii, dar și să schimbăm tactica atunci când vedem că ceva nu funcționează.

Cine este Cristina Lazurca

”Sunt trainer și am absolvit un masterat de scriere dramatică. Am creat propriul concept de teambuilding intitulat Jurnalul inspirațional, bazat pe activități care se fac la cursurile de scriere creativă. Din septembrie 2017 sunt învățătoare la Vinga, în județul Arad.

Din punctul meu de vedere creativitatea este o resursă foarte utilă în orice domeniu, chiar și în cele care nu au legătură cu arta. E o resursă care ne ajută să facem față cu bine provocărilor din carieră și din viața de zi cu zi. Cred că fiecare dintre noi deținem un potențial de creativitate nefolosit. Explorarea acestui potențial de creativitate ne face să ne simțim mai încrezători în noi înșine, ne ajută să avem mai multă încredere în ceilalți și să comunicăm mai ușor și mai firesc. Este un crez după care mă ghidez atât în activitatea de trainer, cât și în cea de învățătoare.” **(Cristina Lazurca)**

EVENIMENTUL ZILEI: Noi modificări în Codul Muncii! Vizați sunt angajații din învățământ

Președintele Klaus Iohannis a promulgat, joi, legea prin care angajații din învățământ vor beneficia de zile libere pentru a sărbători Vinerea Mare, prima și a doua zi de Paști, precum și prima și a doua zi de Rusalii, în funcție de data la care sunt celebrate acestea de cultul religios legal creștin de care aparțin. Astfel, potrivit legii în vigoare, salariații care au beneficiat de zilele libere pentru Vinerea Mare, prima și a doua zi de Paști, prima și a doua zi de Rusalii atât la datele stabilite pentru cultul religios legal, creștin de care aparțin, cât și pentru alt cult creștin vor recupera zilele libere suplimentare pe baza unui program stabilit de angajator.

La stabilirea structurii anului școlar, Ministerul Educației și Cercetării va avea în vedere pentru beneficiarii direcți ai educației și formării profesionale care aparțin de un cult religios legal creștin că acordarea zilelor libere pentru Vinerea Mare, prima și a doua zi de Paște, prima și a doua zi de Rusalii se face în funcție de data la care sunt celebrate de acel cult.

De asemenea, ministerul va avea în vedere includerea a două zile libere suplimentare pentru fiecare dintre cele trei sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele creștine, pentru beneficiarii direcți ai educației și formării profesionale aparținând acestora. Actul normativ, care completează art. 139 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii și art. 94 din Legea nr. 1/2011 a Educației naționale, a fost inițiat de către zece parlamentari aparținând grupurilor PSD, USR, UDMR, Pro Europa, minorități sau neafiliați, informează Agerpres. **(Daniel Spasov)**

NEWSWEEK.RO: Ministerul Muncii: Zile libere pentru părinți și în timpul vacanțelor școlare

Părinții care își supraveghează la domiciliu copiii în vârstă de până la 12 ani după instituirea stării de urgență vor beneficia de zile libere și în timpul vacanțelor școlare, a transmis Ministerul Muncii.

Guvernul a adoptat în acest sens o Ordonanță care modifică art. 1 alin. (1) din HG nr.217/2020 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ.

Măsura era necesară în contextul restricționării drastice a circulației persoanelor în ultima perioadă, printr-o serie de ordonanțe militare, mai ales a persoanelor vârstnice, care, în marea lor majoritate, se ocupau de supravegherea nepoților pe timpul zilei, conform stiripesurse.ro .

În cazul părinților care beneficiază deja de zilele libere acordate în baza Legii nr. 19/2020, prelungirea acestei perioadei se face din oficiu, angajatorul urmând să-i înștiințeze despre acest drept prin mijloace de comunicare electronice. **(Alexandru Pop)**

GÂNDUL.RO: MMPS: Zile libere pentru părinți și în timpul vacanțelor școlare, în perioada stării de urgență

Părinții care își supraveghează la domiciliu copiii în vârstă de până la 12 ani după instituirea stării de urgență vor beneficia de zile libere și în timpul vacanțelor școlare, după ce Guvernul a emis un act normativ în acest sens, anunță, vineri, Ministerul Muncii și Protecției Sociale (MMPS). Guvernul a adoptat o ordonanță care modifică art. 1 alin. (1) din HG nr.217/2020 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, conform sursei citate.

„Măsura era necesară în contextul restricționării drastice a circulației persoanelor în ultima perioadă, printr-o serie de ordonanțe militare, mai ales a persoanelor vârstnice, care, în marea lor majoritate, se ocupau de supravegherea nepoților pe timpul zilei”, precizează Ministerul Muncii.

În cazul părinților care beneficiază deja de zilele libere acordate în baza Legii nr. 19/2020, prelungirea acestei perioadei se face din oficiu, angajatorul urmând să-i înștiințeze despre acest drept prin mijloace de comunicare electronice, arată sursa citată.

ȘTIRI PE SURSE.RO: Ministerul Muncii, măsură în plină stare de urgență: Zile libere pentru părinți și în timpul vacanțelor școlare

Părinții care își supraveghează la domiciliu copiii în vârstă de până la 12 ani după instituirea stării de urgență vor beneficia de zile libere și în timpul vacanțelor școlare, transmite Ministerul Muncii printr-un comunicat de presă.

Guvernul a adoptat în acest sens o Ordonanță care modifică art. 1 alin. (1) din HG nr.217/2020 pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ. Măsura era necesară în contextul restricționării drastice a circulației persoanelor în ultima perioadă, printr-o serie de ordonanțe militare, mai ales a persoanelor vârstnice, care, în marea lor majoritate, se ocupau de supravegherea nepoților pe timpul zilei.

În cazul părinților care beneficiază deja de zilele libere acordate în baza Legii nr. 19/2020, prelungirea acestei perioadei se face din oficiu, angajatorul urmând să-i înștiințeze despre acest drept prin mijloace de comunicare electronice. **Alexandra Cruceru)**

G4MEDIA.RO: „Poartă de dezinfectare” construită de studenții craioveni pentru cadrele medicale

Studenții din Craiova au realizat o „poartă de dezinfectare” pentru medicii, asistentele și ceilalți angajați ai Spitalului de Boli Infecțioase “Victor Babeș” din Craiova, acolo unde sunt tratați pacienții infectați cu COVID-19. Fondurile au venit atât din donații, cât și din partea unei firme din oraș.

„Dragi studenți, Felicitări! Este minunat ceea ce faceți! Acest spital vital în lupta împotriva Coronavirusului are nevoie de mai multe astfel de porți. Prin donațiile dvs. puteți contribui la protejarea personalului medical din Linia I și, implicit, la protejarea noastră și la grăbirea finalului epidemiei de Coronavirus. Astfel de porți de dezinfectare sunt necesare în serviciile de urgență, dar și în alte spitale din Craiova. Materialele necesare asamblării unei porți de dezinfectare costă undeva între 1.000-1.400 lei. De construirea unor porți noi se vor ocupa studenții voluntari, sprijiniți de SIM SECURITY SRL. Această acțiune face parte din proiectul „Fabrica de fericire” – Împreună în lupta

împotriva Covid-19, inițiat de către Asociația Studenților Facultății de Științe Sociale din Craiova (ASFSSC), împreună cu Convenția Organizațiilor Studentești (COS) și asociațiile membre, Universitatea din Craiova”, se arată în mesajul de pe pagina de Facebook a Facultății de Științe Sociale.

Poarta permite cadrelor medicale să se dezinfecțeze rapid pe toată suprafața corpului, fără a intra în contact cu suprafețe contaminate. „Este un lucru foarte important pentru noi pentru că este un dispozitiv care ne ajută la decontaminare. (...) Mulțumim și domnilor care ne-au ajutat, mulțumim și societății civile că nu rămâne impasibilă la greaua încercare prin care noi trecem”, spune Adina Turcu, manager Spitalul de Boli Infecțioase Craiova.

Potrivit reprezentanților studenților din Craiova, joi erau deja 30 de solicitări de la spitale din Dolj și chiar din București pentru a construi astfel de porți dezinfectante.

Asociația Studenților Facultății de Științe Sociale are o campanie de strângere de donații.

NOTĂ: Articol publicat în cadrul proiectului „România ajută!”, realizat de G4Media.ro în parteneriat cu Fundația Konrad Adenauer. **(Ana Popescu)**

GÂNDUL.RO: TUDOR CHIRILĂ, despre învățământul în timpul pandemiei: „Vremea dictărilor a trecut, vremea manualelor se duce. De la virus nu trebuie să învățăm decât cum să-i molipsim pe alții”

Artistul Tudor Chirilă a vorbit despre avantajele învățământului online, în contextul crizei de coronavirus. Cântărețul susține că a venit vremea în care manualele și scrisul după dictare nu-și mai au locul, iar întrebările și gândirea critică sunt binevenite.

Chirilă a realizat o comparație între învățământul vechi, în care elevul se ancorează în monotonie și limitarea „scrisului după dictare” și învățământul nou, în care copiii învață „să întrerupă, să întrebe, să gândească”:

„Un profesor stă în fața clasei și dictează. Clasa scrie. Fără tragere de inimă. Un elev ar vrea să întrebe. Se uită în jur și renunță. Zilele curg monotone. Copiii scriu după dictare sau citesc din manuale. Nu pun întrebări. De la catedră, profesorul supraveghează clasa.

Apoi, într-o zi, școlile se închid. Nimeni nu știe cât. Profesorul se trezește în fața clasei goale. Nu mai are cui dicta. Merge acasă. Copiii sunt la casele lor care peste noapte au devenit clasele lor. Sute de mii de celule de clasă. Un fagure. Copiii se conectează unii cu alții. Stau în paturi, cu laptopurile în față.

Profesorul vrea să vină din nou în fața clasei. Intră pe net. Sunt multe aplicații. E încurcat. Sună timid un copil. Întreabă: – Ai putea să mă ajuți cu aplicația asta? Să vă văd pe toți?

Da, sigur, dom’ profesor. Uite așa și așa și așa. Profesorul ascultă docil. Îl întrerupe pe copil: – Pot să te întreb cum pot să vă arăt ecranul meu? Copilul îl învață. În fiecare zi profesorul înțelege mai bine cum funcționează netu’ ăsta. Pune întrebări. Copiii răspund fericiți. Ei știu multe lucruri despre internet. Profesorul învață.

Vremea dictărilor a trecut, vremea manualelor se duce, a venit momentul să vorbim cu copiii noștri. A venit momentul să întrerupă, să întrebe, să gândească, să ne învețe lucruri și să-i învățăm lucruri.

Depe altceva decât ce e scris. Despre ce nu e scris. Despre emoție. Conexiune. Stări. Viață, în toată splendoarea ei. Materiile nu sunt obiecte de muzeu, sunt bucăți de viață pe care copiii învață să le trăiască, să le vorbească, să le întrebe. Nu te mai poți întoarce în fața unei clase cuminți. Poți să te întorci în fața unor indivizi curioși. Iar dacă nu sunt curioși, e treaba ta să-i faci. E treaba ta să-i crești. Liber și curajos. Asta înseamnă împreună. Nu luptăm cu virusii. Luptăm cu fricile noastre. A venit vremea să nu le mai punem în copii. Să ne pregătim lecțiile cum trebuie. De la virus nu trebuie să învățăm decât cum să-i molipsim pe alții. Cu educația viitorului”, a scris Tudor Chirilă pe Facebook.

DC NEWS: Școli închise în pandemie. Chirilă: Vremea manualelor se duce

În opinia lui Tudor Chirilă, vremea dictărilor a trecut, iar vremea manualelor se duce.

„Un profesor stă în fața clasei și dictează. Clasa scrie. Fără tragere de inimă. Un elev ar vrea să întrebe. Se uită în jur și renunță.

Zilele curg monotone. Copiii scriu după dictare sau citesc din manuale. Nu pun întrebări. De la catedră, profesorul supraveghează clasa.

Apoi, într-o zi, școlile se închid. Nimeni nu știe cât. Profesorul se trezește în fața clasei goale. Nu mai are cui dicta. Merge acasă. Copiii sunt la casele lor care peste noapte au devenit clasele lor. Sute de mii de celule de clasă. Un fagure. Copiii se conectează unii cu alții. Stau în paturi, cu laptopurile în față. Profesorul vrea să vină din nou în fața clasei. Intră pe net. Sunt multe aplicații. E încurcat. Sună timid un copil. Întreabă: - Ai putea să mă ajuți cu aplicația asta? Să vă văd pe toți?

Da, sigur, dom' profesor. Uite așa și așa și așa. Profesorul ascultă docil. Îl întrerupe pe copil: - Pot să te întreb cum pot să vă arăt ecranul meu? Copilul îl învață.

În fiecare zi profesorul înțelege mai bine cum funcționează netu' ăsta. Pune întrebări. Copiii răspund fericiți. Ei știu multe lucruri despre internet. Profesorul învață. Vremea dictărilor a trecut, vremea manualelor se duce, a venit momentul să vorbim cu copiii noștri. A venit momentul să întrerupă, să întrebe, să gândească, să ne învețe lucruri și să-i învățăm lucruri.

Depe altceva decât ce e scris. Despre ce nu e scris. Despre emoție. Conexiune. Stări. Viață, în toată splendoarea ei. Materiile nu sunt obiecte de muzeu, sunt bucăți de viață pe care copiii învață să le trăiască, să le vorbească, să le întrebe.

Nu te mai poți întoarce în fața unei clase cuminți. Poți să te întorci în fața unor indivizi curioși. Iar dacă nu sunt curioși, e treaba ta să-i faci. E treaba ta să-i crești. Liber și curajos. Asta înseamnă împreună. Nu luptăm cu viruși. Luptăm cu fricile noastre. A venit vremea să nu le mai punem în copii. Să ne pregătim lecțiile cum trebuie. De la virus nu trebuie să învățăm decât cum să-i molipsim pe alții. Cu educația viitorului", a scris, joi, Tudor Chirilă pe contul său de Facebook.

■ Cercetare universitară ■ Ce ne împiedică să facem educație online ■ O schimbare care a speriat mulți români

Unii români sunt speriați de ideea trecerii educației în sistemul online, în timp ce alții găsesc o serie de avantaje, inclusiv pentru creșterea calității educației. Deocamdată avem doar o situație temporară, dar există posibilitatea de a porni de aici un sistem alternativ ale cărui baze deja au fost puse, în anii precedenți, inclusiv din punct de vedere legislativ. Peste 6.000 de cadre didactice au participat la o cercetare evaluativă, realizată de specialiști de la mai multe universități din România, privind practicile didactice și dificultățile în desfășurarea activităților cu elevii în această perioadă.

DIANA SCARLAT

Principalul dezavantaj al școlii online este inadaptarea unor elevi sau profesori la tehnologie, dar și diminuarea socializării. Printre avantaje se numără înlocuirea constrângerii cu liberul arbitru, implicarea și responsabilizarea tuturor părților implicate, eliminarea bullyingului, reducerea riscurilor de îmbolnăvire și mai ales transparența totală – adică și eliminarea incompetenței și a abuzurilor din sistemul de educație. În plus, România are peste 85% din suprafață în mediul rural, unde sunt foarte multe probleme în

trivă din mediul rural și din mediul urban, distribuite proporțional pe niveluri de învățământ. Din studiu reiese că nivelul de utilizare a tehnologiei este mediu pentru 53% din aceștia. Doar 4% se declară începători în utilizarea instrumentelor și resurselor digitale. Oricum, în această perioadă, pentru ședințe și discuții cu colegi cadre didactice, sunt nevoiți să utilizeze grupuri de discuții asincrone, cum ar fi WhatsApp (94%), apel telefonic (75%), e-mail (72%) și videoconferințe prin Zoom, Webex, Skype, Meet etc. (58%). Iar pentru managementul claselor și al activită-

Avantajele și dezavantajele școlii de acasă

classroom (68%), Moodle (3%), Edmodo (3%), Easyclass (2%), arată studiul, o cercetare evaluativă privind practicile didactice și dificultățile în desfășurarea activităților cu elevii.

Este nevoie de sprijin pentru adaptare

„Experiențele tuturor țărilor avansate arată că cele mai eficiente politici educaționale și mecanisme de suport sunt cele care iau în considerare cercetarea, iar deciziile bazate pe dovezi și pe consultarea tuturor actorilor implicați sunt cele care funcționează într-adevăr. Investigația noastră arată că profesorii și elevii

au nevoie de sprijin diferențiat pentru a performa în situația atipică actuală. Nu ne referim aici doar la sprijin de ordin tehnic, ci pedagogic. Aproximativ 37% – însemnând peste 2.400 de cadre didactice din eșantionul studiului nostru – au pus nevoia de sprijin pedagogic în prim plan în aceste momente. Indiferent că educația se face la distanță sau nu, în esență rămâne un act pedagogic, și colegii ne-au semnalat explicit acest aspect”, a explicat conf. univ. dr. Marian Ilie, director al Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic, Universitatea de Vest din Timișoara.

4 În România, aveam deja în derulare un proiect național de inovare curriculară și educație deschisă, proiectul «CRED», dedicat profesorilor din ciclul primar și gimnaziu.

Dr. Olimpiu Istrate, conferențiar la Universitatea din București

școli: elevii și profesorii fac naveta între localități, lipsesc foarte multe dotări, dar mai ales lipsesc anual între 11.000 și 16.000 de cadre didactice, fiind înlocuite cu suplinitori pensionari și chiar necalificați. Școala online ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Ce tehnologie se folosește

Cadrele didactice participante la investigația realizată de o echipă de cercetători și cadre didactice de la Universitatea din București, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Universitatea de Vest și Institutul de Științe ale Educației, în perioada 25-31 martie 2020, sunt deopo-

șilor de învățare, aproape trei sferturi utilizează platforme de e-learning precum Google

ZIARUL FINANCIAR: Ovidiu Ghiman, Telekom: În două săptămâni peste 120.000 de elevi și 9.100 de profesori din 300 de școli s-au înscris în platforma de management educațional Adservio

Ovidiu Ghiman, Telekom: În două săptămâni peste 120.000 de elevi și 9.100 de profesori din 300 de școli s-au înscris în platforma de management educațional Adservio

● *Grupul de comunicații le oferă școlilor și acces gratuit la internet mobil în acest an.*

Un număr de peste 120.000 de elevi și aproape 10.000 de profesori din câteva sute de școli s-au înscris în ultimele două săptămâni în platforma de management educațional pusă la dispoziție de Telekom România și compania Adservio din Iași, conform datelor grupului de comunicații fixe și mobile. „9.100 de profesori din peste 300 de școli din România și Republica Moldova s-au înscris în ultimele două săptămâni în platforma de management educațional Adservio, în cadrul căreia Telekom România oferă, până la finalul anului, licențe de acces gratuite și internet nelimitat 4G”, a declarat pentru ZF Ovidiu Ghiman, director executiv comercial pe segmentul business în cadrul Telekom România. El a adăugat că grupul a primit cereri și pentru utilizarea funcționalităților de organizare de la distanță a cursurilor. „De asemenea, peste 1.400 de directori de școli și de profesori au solicitat drepturi să folosească Adservio pentru continuarea cursurilor de la distanță. Ei se adaugă celor peste 300.000 de utilizatori care foloseau deja această platformă”. Platforma Adservio a ajuns astfel să fie folosită, în prezent, de peste 420.000 de elevi, profesori, părinți și directori din mai mult de 500 de școli din România și Republica Moldova. Platforma oferă acces la un catalog în format electronic, peste 1.200 de manuale și cărți în format electronic, transmiterea de teme și proiecte online, evaluarea elevilor și notarea lor, distribuția rapoartelor către Inspectorat și Ministerul Educației. Platforma poate fi utilizată atât în varianta desktop, cât și aplicație mobilă. Pentru susținerea cursurilor în format video, profesorii și elevii au la dispoziție, în mod gratuit, soluția Office 365 A1 de la Microsoft. Acest pachet include Exchange Online (email), Sharepoint Online și OneDrive for Business (pentru stocarea și managementul documentelor), Teams (colaborare, mesagerie instant, conferințe audio-video), Office Online și Office pentru dispozitivele mobile. Mai multe

OVIDIU GHIMAN, director executiv comercial pe segmentul business în cadrul Telekom România: Peste 1.400 de directori de școli și de profesori au solicitat drepturi să folosească Adservio pentru continuarea cursurilor de la distanță

companii se luptă să ofere soluții școlilor din România în contextul creat de criza coronavirus, printre acestea numărându-se și Microsoft sau Google, printre altele. **Adrian Seceleanu**

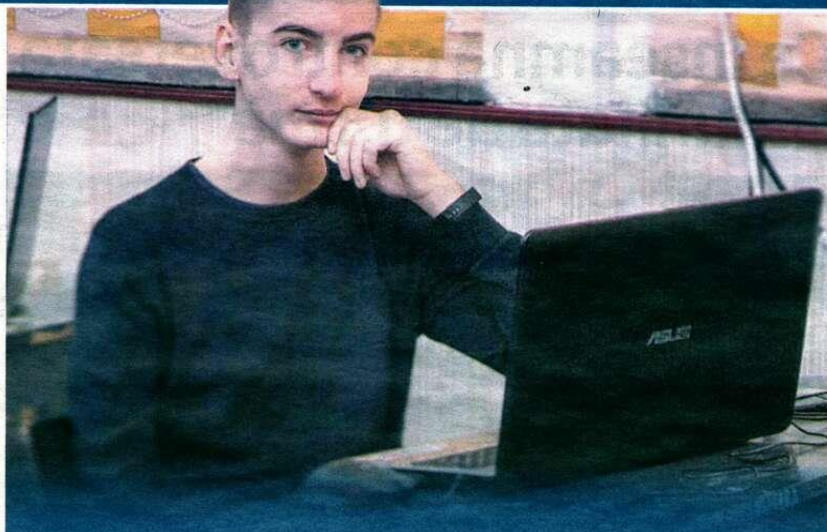
Valentin Trufașu

valentin.trufasu@adevarul.ro

●● Paul Ștefan Colța (18 ani) este student în primul an la Facultatea de Matematică și Informatică din Cluj, la specializarea Informatică-Engleză. Tânărul este câștigătorul unui internship de trei luni, susținut de Google, fiind selectat din câteva mii de participanți. S-a pregătit timp de un an pentru acest interviu, la care a aplicat în octombrie 2019, pentru ca o lună mai târziu să fie anunțat că urmează să susțină interviul.

„Interviul a constat în două probe, pe care le-am susținut online, timp de 90 de minute. Mi s-au dat probleme de programare, pe care am reușit să le rezolv bine și am câștigat internship-ul”, povestește Paul cum și-a împlinit visul de a ajunge la una dintre cele mai mari companii din domeniul IT din lume. Va începe stagiul de practică la o filială Google din Zürich, în Elveția, în luna iulie, urmând să-l finalizeze la finele lunii septembrie 2020. Tânărul va lucra ca programator IT și, în toată această perioadă, va fi plătit de Google.

Din dorința de a-i ajuta și pe alți tineri, Paul a făcut o serie de videoclipuri în care explică ce trebuie să facă o persoană pentru a câștiga un interviu pentru o astfel de companie. Mărturisește însă că nu are în plan să lucreze decât pentru o scurtă perioadă de timp la o multinațională. „Mi-am propus să îmi deschid propria afacere în IT, cât mai curând posibil. Nu știu încă foarte bine ce voi face, dar cel mai probabil mă voi axa pe susținerea de cursuri prin care oamenii să învețe programare. Elevii și adulții deopotrivă, nu contează, important este să învețe programare. Mulți adulți își doresc să își schimbe jobul, iar elevii consideră că profesorii nu îi pregătesc suficient de bine pentru admitere, de pildă. Prin urmare, e mare nevoie de educație alternativă în acest domeniu”, spune Paul.

Studentul român pe care l-a căutat Google

Paul Ștefan Colța, student la Facultatea de Matematică și Informatică din Cluj-Napoca, a câștigat un internship la compania Google, iar pentru a-i inspira și pe alți tineri să aibă încredere în forțele proprii, și-a împărtășit experiența pe YouTube

CAUȚĂ SOLUȚII PENTRU ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ

Paul Colța își dorește să-și pună cunoștințele în programare în slujba comunității. Și-a conturat, deja, un plan de acțiune: vrea să realizeze o aplicație care să ajute la rezolvarea blocajelor care apar constant în sistemul electronic de asigurări de sănătate, dar și un soft care să simplifice birocrația din administrație. „În momentul de față, există foarte multe probleme care nu sunt rezolvate de aplicații și, ușor, ușor, se vor rezolva cam toate, dar o să apară altele noi. Momentan, sunt în căutarea acelor probleme care abia au apărut și de care lumea nu știe prea mul-

te și pe care le-aș putea rezolva. Mă pot da chiar pe mine exemplu aici. Mi-am făcut recent pașaport pentru a pleca la internship-ul din Elveția și am plătit prin internet banking taxele către stat. Am aflat apoi că cei din județul Neamț, de unde sunt eu, nu au verificat și online dacă s-a făcut plata, pentru că sunt obișnuți ca lumea să plătească fie mergând efectiv la ghișeu, fie prin mandat poștal”, scoate în evidență tânărul programator o problemă din administrația publică.

A CREAT O CARTE DE VIZITĂ ONLINE

Cea mai importantă realizare a sa de până acum este o car-

te de vizită online. A creat-o după ce s-a lovit de mai multe ori de situația în care se întâlnea cu persoane noi, iar pentru a le transmite datele sale de contact, pierdea foarte mult timp. „Am făcut această carte de vizită online pentru ca transmiterea datelor de contact personale să se facă eficient și comod, în același timp”, spune studentul, care a lucrat la proiect cu un alt pasionat de programare, Călin Tașcă. Așa s-a născut contar.ro, o carte de vizită online, unde cei care o utilizează își pun link-urile și user name-urile folosite pe conturile de social media, astfel încât să le poată distribui foarte ușor către

alte persoane. Paul a reușit astfel să rezolve o problemă importantă a celor care folosesc internetul în mod frecvent și au nevoie rapid de datele de contact ale persoanelor care îi interesează. Tot ce au de făcut este să rețină un link foarte scurt. În același timp, pentru cei care doresc să aplice online pentru mai multe interviuri de angajare, este o economie mare de timp, în condițiile în care ar fi durat mai mult să copieze link-urile către datele personale decât să completeze formularele cerute de angajatori. Aplicația creată de tânăr poate fi descărcată și utilizată în mod gratuit. ●

“

Mi-am propus să îmi deschid propria afacere în IT, cât mai curând posibil. Nu știu încă foarte bine ce voi face, dar cel mai probabil mă voi axa pe susținerea de cursuri prin care oamenii să învețe programare. Elevii și adulții deopotrivă, nu contează, important este să învețe programare. Mulți adulți își doresc să își schimbe jobul, iar elevii consideră că profesorii nu îi pregătesc suficient de bine pentru admitere, de pildă.

“

Momentan, sunt în căutarea acelor probleme care abia au apărut și de care lumea nu știe prea multe și pe care le-aș putea rezolva. Mă pot da chiar pe mine exemplu aici. Mi-am făcut recent pașaport pentru a pleca în Elveția și am plătit prin internet banking taxele către stat. Am aflat apoi că cei din județul Neamț, de unde sunt eu, nu au verificat și online dacă s-a făcut plata, pentru că sunt obișnuți ca lumea să plătească fie mergând efectiv la ghișeu, fie prin mandat poștal.

Paul Colța
student

Explorator al metodelor de angajare

●● Adept al experimentelor pentru a descoperi plusurile și minusurile de la firmele care fac angajări în domeniul IT, Paul Colța a făcut un test pentru a putea compara un interviu susținut de o multinațională pentru un internship și unul susținut de o companie din România. A descoperit că diferențele sunt uriașe. „La o multinațională, interviul se poate susține și online. În România, trebuie să te prezinți fizic la sediul companiei, deși

poți rezolva foarte bine și online problemele primite la interviu. De asemenea, problemele de la interviu erau mult prea complexe pentru ce ar fi urmat să faci la acel internship și nu exista o corelare între programare și întrebările puse. În plus, aceste companii te încurajează să muncești și acasă peste program, iar acest lucru nu este în regulă pentru că nu mai timp pentru viața personală”, explică tânărul student. Pentru a împărtăși

cu ceilalți tineri din generația sa descoperirile și experiențele personale, Paul și-a deschis recent și un canal de YouTube, unde a început să publice detalii despre interviul câștigător pe care l-a susținut pentru Google. „Nu sunt tocilar, nu am note mari nici la Informatică. Doar din clasa a XII-a am început să învăț serios Informatică, dar mi-am setat prioritățile astfel încât să mă intereseze doar matematica, Informatica și ce mai aveam nevoie

la examenul de Bacalaureat. Mi s-a părut irelevant să știu geografie și istorie foarte bine, ținând cont că în clasa a XII-a am dat Bacalaureatul la Informatică și matematică”, spune Paul, adăugând că excelența școlară nu este neapărat un indicator al succesului viitor. El crede că propria experiență, explicată în pași simpli pe YouTube, îi va ajuta și pe alți tineri să obțină stagii de practică la companii IT cunoscute pe plan mondial.

FOTOGRAFIE: ARHIVA PERSONALĂ